

den kunde føres igjennem, og da han paa dette Punkt blev imødekommen af Ministeren og ogsaa fik Tilslutning af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5de Valgfreds (Høgsbro), saa forekommer det mig uheldigt for Helt Gaaingen i den parlamentariske Diskussion, naar man ikke staar paa det samme Standpunkt, som man indtog ved Sagens 1ste Behandling, men nu forlanger Mere, saafremt man da ikke holder sig stærkt paa dette Mere, at man, naar Lovforslaget kommer tilbage fra Landsathinget i forandret Skikkelse, alligevel vil fastholde det og finde sig i at gaa glip af Lovens. Saa kan jeg forstaa det, men ved at fastholde dette maa man da erinde, at man jo forspilder Lovens Skjæbne, da den høitærede Minister ved den tidligere Behandling har udtalt sig saa decideret mod disse Punkter, som man fastholder. Da nu denne Lov udfæses fra mange Sider, og da det store Spørgsmaal, som hidtil har fremaldt en Udskillelse, nemlig i hvad Stilling man stod ved Anordningen af 1862, slet ikke behøver at komme frem nu ved denne Lov, sag er det, som sagt, at jeg skal anbefale endelig at vedtage Loven, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale de Endringsforslag, jeg har stillet, for at muliggjøre Lovens Gjennemførelse. Der er kun to Endringsforslag, som ligge udenfor dette Synspunkt, og det er de af mig under Nr. 1 og 2 stillede Endringsforslag, idet de fornemmelig gaa ud paa at komme det i Møde, som er udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds (Schlepppegrell), at man ikke skulde blive staaende ved Udtrykket: Flextallet, men tage Tallet 50, og dernæst at imødekomme, hvad der under Haanden er yttret af flere Medlemmer her i Salen, at de vilde stemme for Forslaget, naar man i de mindre Menigheder, hvor der ikke kunde stiftes et Antal af 50, tog Tallet 25. Det andet Forslag, jeg har stillet til en særlig Redaktion, og som ligger udenfor det nævnte nærmeste Formaal, er det om Jordfæstelsen. Som jeg ved Sagens 2den Behandling tillod mig at bemærke, er det underligt, at man kan blive navngivet borgerlig, konfirmeret borgerlig og ægteviet borgerlig, men ved Døden kan man ikke undgaa at høre til Folketirken for at faae

dens Jordpaafastelse. Jeg tror ogsaa der at komme dem i Møde, som ønske det tydelig redigeret, jeg tror, at Redaktionen er saa tydelig, som den kan være i Tolerancens Aand, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Ordfører selv har udtalt, at Paragrafen, saaledes som den nu er affattet, ikke giver de Rettigheder, som den vil give, naar den affattes efter den Redaktion, jeg har foreslaet. Endelig har jeg foreslaet en Bestemmelse om Færøerne, som jeg veed, at det ærede Medlem for Færøerne sætter i høi Grad Pris paa og haaber at faae sat ind i Landsathinget, hvis den ikke vedtages her. Derfor har jeg, idet jeg ønsker, at Lovens overhovedet maa gaa igjennem, her gjenoptaget Forslaget om, at den ikke skal gjælde for Færøerne. Derved skal jeg anbefale disse Endringsforslag og henstille til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgfreds, om han ikke i sin Interesse for at faae denne Lov vil tænke paa at tage det Endringsforslag tilbage, som han har stillet. Det vil blive et Uliksaar for Loven, og Spørgsmaalet vil inden Aar og Dag komme til at foreligge til Behandling, idet Valgmenighedsloven jo skal frem til Revision; jeg vil derfor tillade mig at foreslaa ham at tage sit Endringsforslag tilbage. Der er endnu et Punkt, som jeg i de første Forslag lægger Vægt paa, og det er, at man opgiver disse Folketingslister, thi denne Ordning vil forvolde megen praktisk Besvær, naar man skal til at bruge dem. Naar man dertimod tager de Valgberettigedes Grændse, som den er sat i Valgmenighedsloven, saa forekommer det mig, at Alt det er slet, som man kan ønske.

Schlepppegrell: Det Endringsforslag, jeg har stillet, angaar § 5, hvilken Paragraf handler om visse Fordels, man vil udvirke for Sognebaandsløserne. Ved 2den Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at disse Sognebaandsløser endda ikke være saa uheldig stillede, og jeg finder, at det er høist uheldigt, at man har taget mere Hensyn til de i kirkelig Henseende bedre Stillede, men luffet Diet for dem, som ere høist uheldig stillede. Det er nemlig indlysende, at de Medlemmer af et Sogn, som ikke have nogen Præst, til hvem